

'Zowel nationaal als internationaal worden deze moeilijkheden niet voldoende belicht.

In Nigeria zelf is er ook sprake van censuur; in het nieuws worden feiten weggelaten of onvolledig gebracht. Daarbij worden veel kranten en televisiestations gedomineerd door moslims. Zij besteden hier weinig of geen aandacht aan. En zelfs christenen in de journalistiek zijn bang om deze problemen te melden. Ze lopen het risico hun baan kwijt te raken of zelfs gearresteerd te worden. De regering rapporteert soms bewust niet alles en wil dus ook niet dat alles aan het licht wordt gebracht. Toen onze gemeenschap bijvoorbeeld zeventig mensen moest begraven, rapporteerde de regering

dat het twintig à dertig doden waren.'

Hoe bemoedigt u uw gemeente?

'We proberen met verschillende lokale kerken elkaar te ondersteunen en voor elkaar te bidden. Ondanks de aanvallen geloven we dat God er altijd voor ons is. Ik probeer de gelovigen te bemoedigen om op Hem te vertrouwen. Sommige van onze broeders en zusters zijn vermoord, maar we weten dat ze bij de Heer zullen rusten. Onze veiligheid is dan niet fysiek gegarandeerd, maar wel geestelijk.'

■ *Winyadebi Rolis' is een gefinancierde naam, in verband met veiligheidsredenen. De werkelijke naam is bekend bij de redactie.

Nijmeegse kerken open tijdens vierdaagse. 'Wandelen is een metafoor voor het leven'

Wian Slendebroek
Nijmegen

■ **ACHTERGROND** 45.000 wandelaars die vier dagen door je stad lopen. Kerken in Nijmegen en omgeving zoeken naar manieren om iets te betekenen voor de wandelfanaten. 'Wij willen als kerk meedoen in de maatschappij.'

Aan het einde van de speciale vierdaagseviering in de Groesbeekse Cosmas en Damianuskerk komt dweilorkest Drek pak ow de kerk binnen. De trompettisten en trommelaars, gekleed in het oranje, spelen het vierdaagselied: 'Wij lopen de Vierdaagse mee vol levenslust en moed'. Eerder die avond hebben zo'n 120 vierdaagsedeelnemers een zegen ontvangen voor hun tocht. De viering in de rooms-katholieke Cosmas en Damianuskerk is een voorbeeld van hoe verschillende kerken in en rond Nijmegen proberen deelnemers aan de Vierdaagse te bereiken. Verschillende katholieke en protestantse kerken openen deze week hun deuren om wandelaars op adem te laten komen. Naast de deelnemers worden ook de schoenen van de wandelaars gezegend in de vierdaagseviering, zegt pastor Joke Huisintveld. De wandelschoenen stonden op het altaar in het priesterkoor.

Hoogtepunt

Niet alleen voor de stad, maar ook voor de kerk is de vierdaagseweek een hoogtepunt, legt scriba Matthijs Huntelerslag van de Boskapel (NCGK) in Nijmegen uit. De zondag voor de Vierdaagse stond in de dienst Johannes 14 centraal: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven.' In plaats van orgel, piano of band werden de liederen op de vierdaagsezondag begeleid door een ensemble met elf muzikanten. Huntelerslag loopt deze week ook mee aan de Vierdaagse. Nadat eerdere pogingen waren mislukt, heeft hij dit keer wél goed getraind. 'De dominee riep ons op om een gesprek met medewandelaars aan

te knopen over De Weg. Goed om ook zo getuige te kunnen zijn van Jezus.' Hij vindt het belangrijk dat de kerk aansluit bij wat leeft in de stad. 'We willen niet alleen kerk zijn voor onszelf, maar we willen Jezus' liefde ook zichtbaar maken buiten de normale zondagse diensten. Als stad en als plaatselijke gemeente houdt de Vierdaagse ons bezig. Het is mooi dat je daarbij aan kunt sluiten en ondertussen op Christus kunt wijzen.'

Laagdrempelig

'Als kerk moet je zijn waar de mensen zijn, want ik geloof dat je daar God kunt vinden', zegt dominee Aafke Zaal. Als predikant in Elst zal ze vandaag wandelaars die daarom vragen zegenen. Dat gebeurde nooit eerder in de Protestantse Gemeente Elst. Vanaf zeven uur zal ze in haar toga langs de route staan. Bewust niet in de kerk:

'Als kerk moet je zijn waar de mensen zijn, want ik geloof dat je daar God kunt vinden.'

'Ik wil tussen de mensen staan. Ik wil de drempel zo laag mogelijk maken om naar mij toe te komen.' Zaal zal wandelaars of andere geïnteresseerden vragen naar het doel van hun tocht en de handen opleggen aan degenen die dat willen. Al 25 jaar opent de kerk haar deuren voor wandelaars. Om op adem te komen, te schuilen voor regen of zon of te genieten van een bakje koffie. 'Die gastvrijheid is prachtig, maar als kerk is het ook mooi als je iets kunt brengen wat op andere plekken niet zo voor de hand ligt. Als dominee kan ik mensen vanuit mijn ambt de zegen van God toewensen. Wij doen dit in Elst voor het eerst, maar in de kerk worden al eeuwen mensen gezegend.' Zaal weet dat wandelen emo-

ties en spirituele gevoelens kan oproepen. In 2019 liep ze de Vierdaagse zelf. 'Wandelen is een metafoor voor het leven: je ervaart tegenslagen, je moet doorzetten en je ontmoet mooie mensen naar wie je niet op zoek bent. Als je wandelt, vergeet je de dagelijkse beslommingen en kom je jezelf tegen. Alles wat op de bodem van je ziel ligt, raakt ontbloot. Juist op die momenten kan een mens ontvankelijk worden voor het ontvangen van een zegen. Op die momenten kan de kerk wat betekenen voor een wandelaar.'

Koelte en rust

Dat weet ook pastor Huisintveld. Daarom zijn de deuren van de kerk in Groesbeek ook geopend op de derde wandeldag. De derde etappe heeft de meeste hoogtemeters en wordt door veel wandelaars als zwaar beschouwd. De koelte en rust van het kerkgebouw in Groesbeek worden daarom enorm gewaardeerd, zegt Huisintveld. 'Veel mensen komen ieder jaar de kerk binnengelopen.' Wandelaars hebben verschillende redenen om de kerk binnen te stappen, ziet Huisintveld. 'Als het warm is, brengt de kerk verkoeling. Bij regen is de kerk juist een droge plek. Bovendien kunnen mensen die zich willen bezinnen een kaarsje aansteken en even stil worden. Ook het toilet is populair. De kerk is deze week echt een schuilplaats, dat vind ik een mooie gedachte.' Huisintveld ziet het werk van de kerk vooral als iets doen voor de gemeenschap, voor de wereld. 'Ik sta daar niet om ziertjes te winnen. Wel ben ik de hele dag beschikbaar voor gesprekken.' Veel mensen lopen namelijk met een speciaal doel deze vierdaagse wandeltocht. Mensen zamelen geld in voor een goed doel of hebben in hun gedachten een geliefde die er niet meer is. 'Zodra mensen geëmotioneerd een kaarsje aansteken hier in de kerk, vraag ik of ik iets voor hen kan betekenen. Dat op een dag zo veel mensen de kerk bezoeken, vind ik geweldig.'

Wandelaars in Groesbeek worden gezegend door pastoor Aloys van Velthoven. Zelf loopt hij ook mee in de Vierdaagse. beeld: ND

vooral vrouwen

naast elkaar bestaan. 'Maar ikzelf neig sterk naar die laatste.' Van Hulst neemt de toename in het aantal diagnoses bij vrouwen als voorbeeld. 'Historisch gezien kregen de psychische en medische problemen van vrouwen geen naam en aandacht. ADHD is helemaal bedacht op het stereotiepe drukke jongetje. De terechte kritiek was dat we geen aandacht hadden voor hoe vrouwen vastlopen, maar die aandacht is er nu wat ADHD betreft steeds meer.'

'Tegelijkertijd legt de maatschappij vrouwen oneigenlijke druk op', vervolgt Van Hulst. 'Bijvoorbeeld door de verschillende rollen die ze naast elkaar hebben: een baan en het grootste deel van de zorgtaken. Als je hierin vastloopt als vrouw en je noemt het ADHD, is het een probleem van jezelf en niet van je omstandigheden.' En juist die omstandigheden zou je moeten aanpassen, vindt Van Hulst, bijvoorbeeld door zorgtaken anders te verdelen.